

A „TANÁR ÚR” GLATZ LÁSZLÓ (1926–2014)

Ismét szegényebbek lettünk egy olyan emberrel, aki évtizedekig a város meghatározó személyisége volt, végleg eltávozott közülünk Glatz László.

1926. január 11-én született Lovászpatonán, Glatz József vendéglős és Süke Alojzia gyermekeként. Az elemi iskola után tanulmányait a pápai polgári iskolában folytatta, ide 1936 és 1940 között járt. Ezt követően 1940 és 1945 között Győrben tanult a Magyar Királyi Líceum és Tanítóképző Intézetben. A II. világháború után tanulmányait Pécsen folytatta az Állami Pedagógiai Főiskolán 1950-től 1953-ig, majd a fővárosban, az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán végzett 1955-ben. Később, 1970-ben a Testnevelési Főiskolán – a testnevelő tanári diploma mellé – szakedzői képesítést is szerzett. 1945-ben Felpécen kántortanítóként kezdett el dolgozni, majd Pápateszéren lett tanító 1947-től. 1949-ben Veszprémbe került, a Megyei Tanács Oktatási Osztályán testnevelői szakfelügyelő munkakörét látta el. 1957-ben testnevelő tanárként Balatonfüredre jött, majd a Nádor utcai általános iskola 1975–76-ban létrehozott új füredi sportagozata (a mai Radnóti Miklós Általános Iskola része) igazgatójának választották meg. Az 1980-as évek végéig tanított. Ellátta még a leendő testnevelő tanárok tanítási gyakorlatának vezetését is, akik közül többen neves szakemberré váltak, pl.: Pető Zoltán és Sipőcz József. Több évtizedes munkája alatt számos sportágban indított egyéni és csapat számokban versenyzőket megyei és országos megmérettetéseken. Megjelentetett egy kézilabdás játékgyűjteményt is az általános iskolák számára. Ő írta az „Anna-bál, áll a bál” című könyvet, továbbá Burka Tiborral közösen írta meg a „Balatonfüred sporttörténete” c. kötetet.

Jelentős érdeme, hogy a holt szezonnak számító téli időszakban nyolc jégkarnevált, továbbá havas (és jeges) sportversenyeket szervezett. Szűkebb pátriámban, a Zirc melletti Eplényben, az 1970-es elején az ő vezetésével és szakmai irányítása mellett alakították ki az első ottani sí- és szánkópályát, továbbá rendezték meg itt a hetvenes években – persze csak megfelelő időjárási viszonyok esetén – a téli úttörő olimpiák egyes versenyszámait.

Egyszer egy anyaggal elküldtek a lakására, személyesen így ismerkedtem meg Laci bácsival. Nagyon kedvesen fogadott, ekkor még felesége is élt. Amikor megtudta, hogy hová valósi vagyok, rögtön a téli

sportokra terelte a szót. Csak jó másfél óra múlva engedett vissza a munkahelyemre, és persze közben jó néhány pohár bort belém diktált. A munkahelyi vezetőm nem csinált ügyet belőle, de ezentúl már eleve úgy küldött el Laci bácsihoz, hogy utána ne kelljen visszamennem (csak másnap reggel).

De igazán az Anna-báloknek köszönhetően vált közismertté. Sarkady József (1922–1973) után, aki 1954 és 1964 között vett részt a bál újraélesztésében, majd lebonyolításában, 1969-ben némi rábeszélés és töprengés után – Rosta Sándor unszolására – elvállalta a bál főrendezői feladatát. A kezdetben vonakodva vállalt megbízatásból 20 éves megszakítás nélküli sorozat lett, ezzel Glatz László a Guinness Rekordok Könyvébe is bekerült.

Rozsenich Mária óvónővel (és napközis nevelő) kötött házasságot. Házasságukból két fiú: László (1956) és Gábor (1963) született.

Felesége hálála után Laci bácsi visszahúzódozóbb, magábforduló lett, de a közszerepléstől sosem vonult teljesen vissza. Nagy álma volt egy állandó Anna-báli emlékhely, emlékszoba. Ez életében nem valósulhatott meg. Igaz, hogy egy ideig az Anna Grand Hotel kávézójában, Horváth Éva és Simon Károlyné Zákonyi Tünde közreműködésével sikerült egy emléksarkot létrehozni, ezt azonban időközben a tulajdonos / üzemeltető kérésére megszüntették. Tudomásom szerint a relikviákat átmenetileg a Blaha Étteremben helyezték el.

Az utolsó hetekben állapota rohamosan romlott, többször volt kórházban. 2014. november 7-én, a hajnali órákban végleg elaludt Füreden.

November 14-én délután a balatonfüredi köztemető ravatalozója előtt rengetegen gyűltünk össze. Egykori kollégája, Steierlein István búcsúztatta, majd Dasek Viktor atya szavai után a hamvait tartalmazó urnával a köztemetőben, a felesége sírhelyénél örök nyugovóra helyezték. Befejezésül az Anna-bál nyitótáncának zenéje (a „Palotás”) hangzott el.

Számos kitüntetés között szerepel a Füredtől 1996-ban „Balatonfüred Városért (Pro Urbe) Díj”, a 2003-ban kapott „Balatonfüred Sportjáért Díj”, továbbá a „Balatonfüred Városért Közalapítvány Díszoklevele”, amelyet 2014. május végén még átvehetett.

A Helytörténeti Egyesületnek alapító tagja volt. Hiányozni fogsz (és nemcsak) a füredieknek Laci bácsi, Tanár Úr ... (tbt)